

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 103/18
V Lucemburku dne 10. července 2018

Rozsudek ve věci C-25/17
Tietosuojaaltuutettu v. Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta

Taková náboženská společnost, jako jsou Svědkové Jehovovi, je společně se zvěstovateli, kteří jsou jejími členy, správcem osobních údajů shromažďovaných v rámci podomní kazatelské činnosti

Zpracování osobních údajů v rámci takové činnosti musí být v souladu s pravidly unijního práva v oblasti ochrany osobních údajů

Dne 17. září 2013 zakázala Tietosuojaaltuutettu (finská Komise pro ochranu údajů) Jehovan todistajatus – uskonnollinen yhdyskunta (náboženské společnosti Svědkové Jehovovi ve Finsku) shromažďovat nebo zpracovávat osobní údaje v rámci podomní kazatelské činnosti vykonávané jejími členy, pokud nejsou splněny zákonné podmínky pro zpracování osobních údajů.

Členové této společnosti si v rámci podomní kazatelské činnosti vyhotovují poznámky o návštěvách osob, které oni sami ani zmíněná společnost neznají. Shromážděné údaje mohou zahrnovat jména a adresy navštívených osob, jakož i informace o jejich náboženském přesvědčení a rodinné situaci. Tyto údaje jsou shromažďovány jako referenční pomůcka a také proto, aby dotyčné osoby mohly být dohledány pro účely případné pozdější návštěvy, aniž k tomu daly souhlas nebo o tom vůbec byly informovány. Náboženská společnost Svědkové Jehovovi a jí podléhající sbory organizují a koordinují podomní kazatelskou činnost svých členů zejména vypracováváním map, na jejichž základě se mezi členy-zvěstovatele zajišťující kazatelskou činnost rozdělují příslušné oblasti, a vedením rejstříků o zvěstovatelích a o počtu publikací společnosti, které rozdali. Sbory náboženské společnosti Svědkové Jehovovi mimoto vedou seznam osob, které vyjádřily přání nebyť zvěstovateli znovu navštíveny, přičemž osobní údaje obsažené v tomto seznamu používají členové této společnosti.

Podstatou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko) je, zda daná společnost musí z toho důvodu, že její členové mohou při vykonávání podomní kazatelské činnosti považovat za nezbytné přepisovat do svých zápisů obsah jimi vedených rozhovorů, a zejména zaznamenávat informace o náboženské orientaci navštívených osob, dodržovat pravidla unijního práva v oblasti ochrany osobních údajů¹.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr nejprve shledává, že **podomní kazatelská činnost členů náboženské společnosti Svědkové Jehovovi nespadá pod výjimky stanovené unijním právem v oblasti ochrany osobních údajů**. Konkrétně tato činnost není výlučně osobní či domácí činností, na kterou toto právo nedopadá. I když podomní kazatelská činnost požívá ochrany základního práva na svobodu svědomí a náboženského vyznání, zakotveného v čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv EU, nelze tuto činnost z důvodu této okolnosti považovat za výlučně osobní či domácí, neboť přesahuje soukromou sféru zvěstovatele, který je členem náboženské společnosti.

Dále Soudní dvůr připomíná, že pravidla unijního práva v oblasti ochrany osobních údajů se na manuální zpracování osobních údajů vztahují ovšem jen tehdy, jsou-li údaje obsaženy v rejstříku nebo mají-li být do rejstříku zařazeny. V projednávané věci vzhledem k tomu, že zpracování

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355) vykládaná ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

osobních údajů není automatizované, vyvstává otázka, zda jsou takto zpracovávány údaje obsaženy v rejstříku nebo mají být do rejstříku zařazeny. V tomto ohledu Soudní dvůr konstatuje, že **pojem „rejstřík“ se vztahuje na každý soubor osobních údajů shromážděných v rámci podomní kazatelské činnosti**, který zahrnuje jména a adresy, jakož i jiné informace o navštívených osobách, jsou-li tyto údaje uspořádány podle určených kritérií, na jejichž základě jsou v praxi snadno dohledatelné pro účely pozdějšího použití. K tomu, aby takový soubor spadl pod pojem „rejstřík“, není nezbytné, aby obsahoval specifické kartotéky nebo seznamy anebo jiné systémy sloužící k vyhledávání.

Zpracování osobních údajů, ke kterému dochází v rámci podomní kazatelské činnosti, tedy musí být v souladu s pravidly unijního práva v oblasti ochrany osobních údajů.

K otázce, koho lze považovat za správce osobních údajů, Soudní dvůr připomíná, že pojem „správce“ se může týkat více subjektů, které se na tomto zpracování podílejí, přičemž pravidla unijního práva v oblasti ochrany osobních údajů se vztahují na každého z nich. Tyto subjekty mohou být zapojeny v různých fázích tohoto zpracování a v různé míře, takže míru odpovědnosti každého z nich je třeba hodnotit s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem projednávané věci. Soudní dvůr také konstatuje, že neexistuje žádné ustanovení unijního práva, na jehož základě by bylo možné dospět k závěru, že účel a prostředky zpracování musí být určeny písemnými příkazy nebo pokyny správce. Naproti tomu fyzickou nebo právnickou osobu, která vykonává pro své vlastní účely vliv na zpracování osobních údajů, a v důsledku toho se podílí na určování účelu a prostředků tohoto zpracování, lze považovat za správce.

Kromě toho společná odpovědnost několika subjektů nepředpokládá, že bude mít každý z nich přístup k osobním údajům.

V projednávané věci se jeví, že náboženská společnost Svědkové Jehovovi se organizováním, koordinováním a podporováním kazatelské činnosti svých členů podílí společně se zvěstovateli, kteří jsou jejími členy, na určování účelu a prostředků zpracování osobních údajů navštěvovaných osob, což ovšem musí posoudit finský soud s ohledem na všechny okolnosti projednávané věci. Tento závěr nemůže zpochybnit ani zásada organizační autonomie náboženských společností, zaručená článkem 17 SFEU.

Soudní dvůr uzavírá, že **na základě unijního práva v oblasti ochrany osobních údajů lze náboženskou společnost společně se zvěstovateli, kteří jsou jejími členy, považovat za správce osobních údajů zpracovávaných těmito členy v rámci podomní kazatelské činnosti**, kterou tato společnost organizuje, koordinuje a podporuje, přičemž není nezbytné, aby uvedená společnost měla přístup k údajům, ani nemusí být prokázáno, že v souvislosti s tímto zpracováním udělovala svým členům písemné příkazy nebo pokyny.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106